

Farní věstník

VÁNOCE 2014 - LEDEN 2015

Vydává Římskokatolická farnost Telč
ročník XXIII, číslo 1

Narodil se nám Spasitel

Nedaleko Betléma hlídali stáda pastýři. Uprostřed noci se jim zjevují andělé a zvěstují jim radostnou zprávu. "V městě Davidově se vám narodil Spasitel." Pastýři jsou touto zprávou natolik osloveni, že se ještě v průběhu noci vydávají na cestu aby se osobně přesvědčili o tom, co jim andělé pověděli. I dnešní svět jistě potřebuje takové anděly. Posly radostné Boží zvěsti. Posly, kteří přináší zprávy o Boží zachraňující a uzdravující lásce. O velkém povolání člověka k věčnému životu.

Kolik lidí by v dnešní době potřebovalo spatřit právě takového anděla. Kolik je těch, kteří potřebují útěchu, povzbuzení či napomenutí. A po andělech jako by se zem slehla. Zdání však klame. Andělů poslaných Bohem k lidem dnešní doby jsou miliony po celém světě. Že jste ještě žádného nepotkali. Poradím vám, jak některého z nich zahlédnout. Nejvhodnější chvíle je hned ráno, když proudem studené vody smýváme v umyvadle poslední zbytky snů a

snažíme se uvést do bdělého stavu. Zkuste v takové chvíli zavřít oči a pomalu pomaloučku se narovnat. Když pak oči opět otevřete, někde tak zhruba metr nad umyvadlem vykoukne na vás možná v zrcadle tvář anděla kterého Bůh dnes posílá do světa, aby v něm zvěstoval Boží lásku. No a pokud žádného anděla nespapáme, tak asi není něco v pořádku s naším zrcadlem a nebo a to by bylo horší s naším svědomím.

Všem posílám radostné Boží zvěsti přeji šťastné vykročení do nového roku. Ať nikdy neváháme vydávat svým životem svědectví o Boží lásce, kterou jsme poznali.

o. Josef Maincl

Bohoslužby v měsíci prosinci 2014 a v lednu 2015

St	24. 12. 2014	24:00	sv. Jakub
Čt	25. 12. 2014	7:30	Jména Ježíš
		9:00	sv. Jakub
		10:30	Matka Boží
Pá	26. 12. 2014	7:30	Jména Ježíš
		9:00	sv. Jakub
		10:30	Matka Boží

So	27. 12. 2014	17:00	Jména Ježíš
Ne	28. 12. 2014	7:30	Jména Ježíš
		9:00	sv. Jakub
		10:30	Matka Boží
Čt	1. 1. 2015	7:30	Jména Ježíš
		9:00	sv. Jakub
		10:30	Matka Boží
So	3. 1. 2015	17:00	Jména Ježíš
Ne	4. 1. 2015	7:30	Jména Ježíš
		9:00	Jména Ježíš
		10:30	Matka Boží
Út	6. 1. 2015	8:00	Matka Boží
		18:00	Jména Ježíš
So	10. 1. 2015	17:00	Jména Ježíš
Ne	11. 1. 2015	7:30	Jména Ježíš
		9:00	Jména Ježíš
		10:30	Matka Boží
So	17. 1. 2015	17:00	Jména Ježíš
Ne	18. 1. 2015	7:30	Jména Ježíš
		9:00	Jména Ježíš
		10:30	Matka Boží
So	24. 1. 2015	17:00	Jména Ježíš
Ne	25. 1. 2015	7:30	Jména Ježíš
		9:00	Jména Ježíš
		10:30	Matka Boží
So	31. 1. 2015	17:00	Jména Ježíš

Vezmi a čti

Svátek Křtu Páně

Lid byl plný očekávání a všichni uvažovali o tom, zdali Jan není Mesiášem. Jan jim všem na to říkal: "Já vás křtím vodou. Přichází však mocnější než já; jemu nejsem hoden ani rozvázat řemínek u opánek. On vás bude křtít Duchem Svatým a ohněm." Když se všechen lid dával pokřtít a když byl pokřtěn i Ježíš a modlil se, otevřelo se nebe, Duch Svatý sestoupil na něj v tělesné podobě jako holubice a z nebe se ozval hlas: "Ty jsi můj milovaný Syn, v tobě mám zalíbení." (Lk 3,15-16.21-22)

Jedná se o první epizodu z Ježíšova veřejného života. Zprávu o ní nám podávají všechna čtyři evangelia. Ježíš zahájil svou službu tímto propastným sebezřeknutím se a pokořením (srov. Flp 2,6-7). To se jeví tak pohoršivým, že někteří křesťané z prvních generací, ačkoli dobře znali tuto událost, snažili se ji zaobalovat a poněkud odsouvat do pozadí. Například Lukáš sotva zmíní Ježíšovo ponoření do vod Jordánu, hned se tuto událost snaží tak trochu dát do závorky, když bezprostředně poté dodává: "Když se všechen lid dával pokřtít a když byl pokřtěn i Ježíš a modlil se..." (Lk 3,21). Je však třeba přijímat se vši rozhodností strohou realitu, jak nám ji

popisuje Marek, jehož evangelium je nejstarší: *“V těch dnech přišel Ježíš z Nazareta v Galileji a dal se od Jana v Jordáně pokřtít”* (Mk 1,9). Je neslýchané, že Ježíš, který byl bez hříchu a přišel od Boha, přichází v zástupu hříšníků, kteří očekávají odpuštění hříchů. V dějinách se ale stalo přesně tohle!

Právě v okamžiku, kdy Ježíš vystupuje z vod Jordánu, které jsou přímo přeplněny lidskými hříchy, *“otevřelo se nebe, Duch Svatý sestoupil na něj v tělesné podobě jako holubice a z nebe se ozval hlas: „Ty jsi můj milovaný Syn, v tobě mám zalíbení!”* (Lk 3,21-22). Tak tedy v době, kdy je Ježíš ponořen do modlitby, čili pohroužen do naslouchání Otcovu hlasu – jak poznamenává Lukáš – dojde k naplnění Písma (srov. Ži 22,7; Gn 22,1; Iz 42,1). Nahlédneme-li hlouběji pod povrch toho viditelného, je to tak, jako kdyby sám Bůh řekl Ježíšovi: *“Miluji tě věčnou láskou, protože od prvního okamžiku zjevuješ mou pravou tvář, mé milosrdenství vůči hříšníkům!”* Bylo velmi obtížné představit si, že by Bůh miloval hříšníky. Aby tedy o tom nebylo možno vůbec pochybovat, Ježíš nám to vyjevil svým prvním gestem na cestě svého veřejného působení! Ba co víc, událost Ježíšova ponoření do Jordánu předjímá celý smysl jeho života, poslání a hlásání, až po událost jeho smrti. Ježíše totiž vidíme stále mezi hříšníky, jak jim přináší lásku a společenství s Bohem. Na kříži jsou spolu s ním opět dva zločinci, jeden po jeho pravici a druhý po jeho levici (srov. Lk 23,33) ...

Z připomínky Ježíšova křtu nemůže nevyplýnout pro nás křesťany, kteří jsme jeho učedníky, obtížná otázka: Když jsme byli ponořeni do Ježíšovy smrti a do jeho vzkříšení právě prostřednictvím svého křtu (srov. Řím

6,4-5), jsme schopni a ochotni sdělovat druhým milosrdnou Boží lásku? Jsme schopni vydávat svědectví o tom, že Bůh žádá od každé lidské bytosti jediné to, aby uznávala své vlastní hříchy a aby přijala, že On je příkrý svým nevýslovným milosrdenstvím, tedy svým Duchem Svatým? A právě proto, aby nám zjevil toto tajemství, Ježíš započal svou službu uprostřed hříšníků. Následně v průběhu svého veřejného působení nabízel všem, s nimiž se setkával, zvěst o odpuštění hříchů. Konečně právě tuto službu zanechal jako úkol také svým učedníkům: *“Tak je psáno: Kristus bude trpět a třetího dne vstane z mrtvých a v jeho jménu bude hlášáno pokání, aby všem národům, počínajíc od Jeruzaléma, byly odpuštěny hříchy. Vy jste toho svědky”* (Lk 24,46-48).

Enzo Bianchi – Hlásej Slovo,

Při mnoha příležitostech líčí Lukáš Ježíše jako člověka modlitby a obrazně popisuje i to, co jeho modlitba způsobila. Ježíš se modlí při svém křtu a při jeho modlitbě se otvírá nebe. Modlitba je pro něho vždy zkušeností otevřeného nebe a bezprostředního spojení s Otcem, z něhož žije a díky němuž je schopen otvírat nebe také nám. Modlí se před povoláním svých Dvanácti, v modlitbě poznává tajemství člověka – cítí, co je pro něho dobré a životodárné. Také na hoře Tábor se během svého proměnění modlí k Otci. Jeho tvář září jako slunce, celý se projasňuje a zcela propouští Boží krásu a světlo. V modlitbě se dotýká své božské důstojnosti: v ní vychází najevo jeho pravá podstata, takže ji mohou spatřit i jeho učedníci.

Modlitba neznamená pro Ježíše pouhé sjednocení, ale také zápas s Bohem. Naprosto jasně to ukazuje noc v Getsemanech. Ježíš tu před svým Otcem padá na kolena a prosí: *“Otcče, chceš-li, odejmi ode mne tento kalich, ale ne má, nýbrž tvá vůle se staň”* (Lk 22,42).

Okamžitě se podřídí Boží vůli tedy není samozřejmě ani pro něho. Zápasil se svým Otcem a bojoval o svůj život. Vždyť i on byl člověkem, kterému záleželo na životě, a prožíval vnitřní odpor své přirozenosti proti cestě, která se před ním otvírala. Vždyť potřeboval anděla, aby ho posílil! Teprve pak ale začal skutečný zápas: *“Ježíš v úzkostech zápasil a modlil se ještě usilovněji; jeho pot kanul na zem jako krůpěje krve”* (Lk 22,44).

Pán se pokoušel překonat modlitbou svůj strach. Báł se stejně jako my, ale nepoddal se. List Židům zachycuje jeho zápas v Getsemanech následujícími slovy: *“Za svého pozemského života přinesl s bolestným voláním a slzami obět modliteb a úpěnlivých proseb Bohu, který ho mohl zachránit před smrtí; a Bůh ho pro jeho pokoru slyšel. Ačkoli to byl Boží Syn, naučil se poslušnosti z utrpení, jímž prošel”* (Žid 5,7n). V modlitbě se učil, kdo je Bůh a co žádá. Učil se odevzdávat se Otci a vzdávat se jeho vůli. V modlitbě se učil poslušnosti, naslouchání Boží vůli a ochotě následovat ji. V modlitbě však také nalézal sílu vykročit na cestu utrpení bez hořkosti a tvrdosti.

Jeho modlitba vrcholila na kříži. Ježíš řekl: *“Otcče, odpusť jim; vždyť nevědí, co činí”* (Lk 23,34). Ještě na kříži se modlí za své vrahy. Modlitbou za ty, kteří ho přibíli na kříž, se vymaňuje z jejich moci a obrací se k Otci, v němž má svou podstatu. Protože ví o své jednotě s ním, má umíraje sílu modlit se za své nepřátele, takže jeho vrazi nedokážou zničit lásku, která naplňuje jeho srdce. I jeho poslední výdech je modlitbou: *“Otcče, do tvých rukou odevzdávám svého ducha”* (Lk 23,46). Modlí se slovy žalmu, který zbožní Židé přednášeli v tutéž denní dobu jako večerní modlitbu. Použil však oslovení “Abba” (“tatínku”). Ještě tváří v tvář smrti se odvažuje oslovit Boha jako milovaného tatínka a v modlitbě se vrhá do jeho milujícího náručí. Z bezpečí, které mu modlitba skýtala po celý jeho život, ho nedokázala vyrvat ani sama smrt.

Jak to vypadá s mou modlitbou? Zdá se mi, že se modlím do prázdna, nebo tuším, že mě Bůh – můj Otec a Matka – slyší a že prožívám jistotu a bezpečí?

Zakusil jsem už někdy ve svém životě, že se nade mnou při modlitbě otevřelo nebe, že se všecko v mém nitru proměnilo a že jsem dosáhl vnitřní jasnosti?

Zápasil jsem už někdy v modlitbě s Bohem, když mi onemocněl nejlepší přítel nebo když jsem si nedokázal poradit sám se sebou? Proměnila modlitba můj strach a zoufalství, nebo se ve mně a kolem mne nic nezměnilo?

Ježíš se i ve smrti modlil za své nepřátele. Za koho bych se dnes rád pomodlil? Mohla by modlitba proměnit můj vztah k těm, za které se modlím? Jak?

Anselm Grün – 50× Ježíš

převzato - www.vezmiacti.cz

Náboženští představitelé podepsali deklaraci proti otroctví

Více než desítky vrcholných představitelů křesťanských církví a světových náboženství 2. prosince 2014 ve Vatikánu podepsala deklaraci proti otroctví. Mezi signatáři byl například papež František, hlava anglikánské církve, canterburský arcibiskup Justin Welby, francouzský pravoslavný metropolita Emanuel, ale i zástupci z řad hinduistů, buddhistů, muslimů a židů. Na pozvání papeže se události účastnili i experti na náboženství, včetně českého kněze a teologa Tomáše Halíka.

“V Božích očích je každá lidská bytost svobodnou osobou, ať již dívka, chlapec, žena či muž, a má žít pro dobro všech v rovnosti a bratrství. Moderní otroctví, které se projevuje v obchodování s lidmi, nucených pracích, prostituci, obchodu s lidskými orgány i v jakémkoliv vztahu, který nerespektuje zásadní přesvědčení, že všichni lidé mají stejnou svobodu a důstojnost, je zločinem proti

lidskosti,” stojí v prohlášení, kterým si podepsaní kladou za cíl zasadit se o vymýcení moderní otroctví do roku 2020.

Na webových stránkách asociace Global Freedom Network se mohou k této výzvě připojit také všichni zájemci. *“My můžeme být generací, která ukončí otroctví,”* píše asociace, která právě za tímto účelem vznikla ve Vatikánu v březnu 2014. K účasti na boji proti otroctví dnes vyzval také papež František: *“Vyzývám k aktivitě všechny věřící lidi, náboženské vůdce, vlády, firmy a všechny lidi dobré vůle, aby silně podpořili a připojili se k hnutí proti modernímu otroctví,”* uvedl během podpisu deklarace.

Podle papeže pramení lidská důstojnost především ze skutečnosti, že každý je obrazem Boha. *“Všichni jsme odrazem Boží podoby a jsme přesvědčeni, že nemůžeme tolerovat, aby se obraz živého Boha stal předmětem toho nejhoršího obchodování,”* řekl papež. Bůh je podle Františka láska a svoboda a daruje se v osobních vztazích. Každý člověk proto musí být svobodný a postavený na roveň druhým.

Jak také papež uvedl, moderní otroctví se skrývá za všeobecně přijímanými zvyklostmi nebo za *“zavřenými dveřmi”*. Zločin si však podle papeže vybírá oběti, a to *“skrze prostituci, obchod s lidmi, nucené práce, otročké práce, mrzačení, prodej orgánů, konzumaci drog či dětskou práci”*.

“Ještě nikdy v dějinách se nestalo, aby se vrcholní představitelé křesťanských církví, ale i islámu, židovství, buddhismu, hinduismu a šintoismu setkali přímo ve Vatikánu a jednali o konkrétní věci. Někteří reportéři to dokonce přirovnali k pádu Berlínské zdi,” komentoval význam setkání pro ČT P. Halík.

Podle Global Freedom Network je v současnosti nuceno žít v otroctví 35,8 milionu lidí.

Tématu moderního otroctví se věnuje papež František také ve svém poselství *“Již ne otroci, ale bratři”* k 48. Světovému dni míru. Ten si církev připomenie 1. ledna 2015.

“Naléhavě vyzývám všechny muže a ženy dobré vůle, aby se nestávali spoluvinnými za zlo otroctví a neodvraceli svůj zrak od utrpení bratří a sester v lidstvu, zbavovaných své svobody a důstojnosti, ale aby měli odvahu dotýkat se těla trpícího Krista”. Touto výzvou uzavírá papež František své poselství.

Otroctví, které papež také nazývá *“odporným jevem”*, se projevuje v mnoha oblastech. Člověk se stává obětí otročských prací, migrantům je upírána svoboda, právo na majetek, lidé jsou zneužíváni, věznění v nelidských podmínkách, ženy jsou nuceny k prostituci, mladiství se stávají předmětem obchodů s orgány aj.

Člověk tak bývá zbavován své důstojnosti, kterou má jako obraz Boží. Podle papeže je hlavní příčinou otroctví hřích: *“Když hřích poruší srdce člověka a vzdálí jej od jeho Stvořitele i od bližních, už nepovažuje druhé za lidi se stejnou důstojností za své bratry a sestry v lidství, ale vidí je jako předměty.”* Zotročování také pramení z chudoby, nedostatku vzdělání a pracovních příležitostí, korupce, ozbrojených konfliktů nebo terorismu.

Řešením je podle papeže *“společné a globální jednání”* celé společnosti. Papež v této souvislosti oceňuje úsilí mnoha řeholních kongregací. Římský biskup se také obrací se zvláštními výzvami na různé složky společnosti.

Proti otroctví lze bojovat vytvářením bratrštější společnosti, ale také pozorností při nákupech, píše papež: *“Ptejme se, cítíme-li nějakou výzvu, když se během svého všedního dne setkáme nebo máme co do činění s lidmi, kteří mohou být obětí obchodu s lidskými bytostmi, anebo když se rozhodujeme o nákupu výrobků, které by mohly reálně pocházet z vykořisťování druhých lidí. Někteří z nás, buď z lhostejnosti, nebo proto, že jsou omezeni každodenními starostmi či ekonomickými důvody, zavřou oči. Jiní se však rozhodnou vykonat něco pozitivního a zapojí se do občanských sdružení nebo budou konat malé každodenní skutky – které mají velkou hodnotu! – jako je prohodit pár slov, popřát ‘dobrý den’ nebo se usmát.”*

Modlitby matek

jsou darem Všemohoucího Boha matkám této doby, aby mohly prožívat svoje mateřství v nové radosti a naději. Neboj se, Maria, neboť jsi našla lásku u Boha...

Drahé přítelkyně,
jsem velmi ráda, že Vám mohu sdělit něco o Modlitbách matek.

V určité době jsme spolu s mou švagrovou Sandrou cítily potřebu se s odevzdaností modlit za problémy týkající se našich dětí. Byly jsme povolané založit novou modlitební skupinu, která by se modlila speciálně za děti, a pozvaly jsme i jiné matky, aby se k nám připojily. ...

Dostaly jsme úžasné odpovědi a víme, že tato modlitební skupina je v Boží režii. Bylo to velmi pozhledné! Zjistily jsme, že mnohé matky měly podobné představy a rády se s námi spojily. Je velmi povzbudivé vědět, že nejsme samy a že se k našim modlitbám přidávají další matky na různých místech světa.

Na začátku, když jsem se modlila, aby nás Pán vedl a udržel na správné cestě, jsem otevřela Bibli náhodně na verši z Jeremiáše 31, 16:

“Přestaň hlasitě plakat a ronit slzy,
vždyť tu je mzda za to, co jsi vykonala,
je výrok Hospodinův,
však oni se vrátí z nepřátelské země.
Je naděje pro tvé potomstvo,
je výrok Hospodinův.
Synové se vrátí na své území.”

Jaké nádherné potvrzení – i kdybych prohledala celou Bibli, nenašla bych lepší verš.

... Je opravdu nutné sjednotit se v modlitbě za naše děti. ...Nedělejte si starosti, když zpočátku není dost matek, které by se k vám připojily – pro začátek stačí dvě matky. Pokud se chcete na něco zeptat, prosím, ozvěte se.

Těšíme se na Vaši odpověď. Bůh Vám zehnej. S láskou k Ježíši

Veronica, zakladatelka hnutí Modliteb matek v Anglii

Kdo cítí potřebu modlitby a odevzdání svých dětí, je srdečně zván a vítán každý čtvrtek ve 20.30 hod. na telčské faře.

Z farní knihovny

Vyvolil si lásku - bratr Roger z Taizé

Dne 16. srpna 2005 vstoupil bratr Roger do věčného života. Komunita v Taizé vydala tuto knihu na důkaz nesmírné vděčnosti za dar života svého zakladatele. Publikace naznačuje hlavní záměry bratra Rogera a jejich konkrétní uskutečňování od počátků existence komunity. Vedle textů z jeho knih a dopisů obsahuje také úryvky z delšího nepublikovaného rozhovoru, natočeného v roce 1992. Každý text je doprovázen svědectvími vybranými z tisíců kondolencí zaslaných do Taizé po jeho smrti. Je zde uveřejněno také několik úryvků z nedokončené knihy bratra Rogera, na níž pracoval v posledních týdnech svého života – měla se jmenovat právě Vyvolil si lásku (Chosir d'aime). Zmíněny jsou i návštěvy bratří z Taizé v totalitní východní Evropě včetně tehdejšího Československa.

Úvodní slovo napsal bratr Alois, současný představený komunity.

Poslední vrchol – DVD Kde začíná nebe? - dokument - český dabing Juan Manuel Cotel

Není dnes lehké najít v médiích modely dobrých kněží. La Ultima Cima ukazuje typ kněze, o kterém nikdo nemluví: anonymní kněz, kteří slouží Bohu tím, že slouží druhým. Pablo Domínguez Prieto - španělský kněz překypující radostí s velkou zálibou v horolezectví - věděl, že zemře mladý a přál si, aby to bylo v horách. Odevzdal svůj život Bohu a Bůh přijal jeho nabídku. Ve 42 letech umírá při sestupu hory Moncayo. Pablo byl znám a milován velkým počtem osob, které o tom svědčí po jeho smrti. Bonusy: svědectví a přednáška - celková stopáž 130 min. Český dabing.

Poselství Jana od Kříže - Antonio Maria Sicari

Svatého Jana od Kříže nazývají křesťané i nekřesťané velkým mystikem. Směs určitého obdivu a nepřístupnosti jeho strmé cesty však poněkud zkresluje Janovo poselství. Světec nás totiž celým svým dílem i zkušeností ujišťuje o Boží lásce k lidem a o neuhaslitelné touze člověka po sjednocení se svým Pánem. Karmelitánský mystik zvěstuje, že temná noc, do níž ho máme následovat, bude celá "zapálená láskou". Výstup na horu velkého setkání si žádá jen to, abychom odevzdali své malé nic tomu, který je Vše. Sicariho kniha je průvodcem po díle známého mystického učitele, který zatím v českém jazyce nemá konkurenci. Zabývá se jak jeho delšími a obecně známými texty, tak především hlubokým vztahem Jana od Kříže k biblické Písni písní. Kniha uspokojí ty, kdo si oblíbili křesťanskou mystiku, i ty, kdo se obdivují Janovým psychologickým postřehům a vysoké poetické a literární hodnotě jeho textu

Telčský pěvecký sbor Santini a farnost Telč zve všechny lidi dobré vůle ke společnému prožití

Vánočních koncertů kde mimo jiné zazní - Jakub Jan Ryba – Druhá česká mše půlnoční

- 28. prosinec 2014 Telč v 15.00 hod., kostel Jména Ježíš
- 10. leden 2015 Pohořelice v 14.30 hod., kostel sv. Jakuba Staršího
- 10. leden 2015 Deblín v 18.30 hod., kostel sv. Mikuláše
- 11. leden 2015 Kněžice v 15.00hod. kostel sv. Jakuba Staršího

Účinkují: sbor SANTINI z Telče, AD HOC QUARTET z Třebíče a hosté

Sbormistr: Anežka Tichá, Dirigent: Karel Tomek

Vstupné dobrovolné. Po koncertu v Telči jsou všichni zváni na malé občerstvení, které sbor a jeho příznivci připraví v průjezdu fary.

CD – SANTINI V ŘÍŠI DIVŮ a nové vánoční CD – GAUDETE můžete zakoupit na kterémkoli koncertu souboru, nebo v sídle firmy KK makler s.r.o., Křížova 171, 588 56 Telč, Jana Křížková, tel. 776 278 508, jkmakler@seznam.cz,

Více informací na www.santini-telc.cz

Děkujeme Vám všem za vaši materiální i duchovní podporu a přejeme Vám láskyplné prožití Vánočních svátků, radost z narození Spasitele a hodně zdraví, pohody a Boží požehnání v novém roce 2015.

Srdečně přeje farní sbor **SANTINI**

Z matriky

V měsíci listopadu a prosinci přijali svátost křtu:

Nikol Winterová
Lucie Houdková
Natalie Mačová
Oliver Kuhn

V měsíci listopadu a prosinci nás předešli na věčnost:

Ladislav Lovětínský
Rudolf Kameník
Jaroslav Veselý

... a nakonec krátké zamyšlení

“Jednou jsme s jedním přítelem vypluli na jeho plachetnici na moře. Nejdřív měl motor jen slabě puštěný, abychom mohli vyjet z přístavu. A když jsme ho opustili, vypnul motor a roztáhl plachty. Vítr téměř nevál, přesto přítel natáhl plachty ve správném směru a my jsme začali plout. Vítr byl tak slabý, že jsme viděli jiné plachetnice, které vůbec plachty nenasadily a jely pořád na motor.

V duchovním životě je to podobně. Je možné pokračovat ve svém životě tak, že jedeme stále dál, aniž bychom se zastavovali. Pak jsme jako ty plachetnice, které jedou na motor. Ale když se zastavíme a najdeme si čas na tichou modlitbu, na tiché rozjímání, umožní nám to napnout plachty a chytit vítr. A to se pak všechno mění. Už nechceme stůj co stůj pokračovat svými vlastními silami, ale snažíme se zachytit sílu Ducha Svatého, který nám pomáhá jednat.

Spousta křesťanů se snaží jet jenom na motor, i když mají báječnou plachetnici a velké plachty, které by mohli roztáhnout. Jaká škoda jet na motor, když dech Ducha Svatého je tak silný..”

(P. René Luc)

Vážení čtenáři Farního věstníku, přijměte naši omluvu za pozdní vydání prosincového čísla, kdy souhra nedostatku času, vzdor výpočetní techniky a kopírovacího zařízení neumožnily včasné vydání. Ke všem těmto nepřízním se přidal i tiskárský šotek a v konečné podobě FV se vyskytly chybné časy bohoslužeb a neúmyslné nepřesnosti v textu. Ještě jednou se Vám omlouváme. Děkujeme.

Redakce Farního věstníku děkuje všem spolupracovníkům a příznivcům za spolupráci na tvorbě Farního věstníku, sponzorům děkujeme za jejich podporu a svým čtenářům a všem farníkům přejeme požehnané Vánoce a mnoho Božích milostí do nového roku 2015.

Uzávěrka příštího čísla je v neděli 18. 1. 2015

Neprodejné, pro vnitřní potřebu farnosti vydává Římskokatolická farnost Telč - www.farnost-telc.cz
Příspěvky prosíme zasílat na e-mail: k.kamenik@o2active.cz